

καὶ μιὰ στρατιὰ δανειστῶν
ὄλο νὰ μὲ διώχνει στὰ κράσπεδα
κι ὄλο νὰ ρωτοῦν τί τὰ 'κανα τὰ μπιστεμένα.
Καὶ πές μου τί νὰ πῶ;

Γιὰ καιροὺς ξενιτειᾶς ἢ ἐξορίας
καὶ πῶς τὰ ἔχωσα ἢ ἔπαιξα μ' αὐτὰ καὶ τὰ 'χασα.
Θὰ τὰ ζητᾶνε μετρητά.

Λοιπὸν πόσος μένει καιρὸς;
Νὰ κάνω τὴ θητεία μου ἐξ ἀρχῆς.
Νὰ μαθητέψω πρῶτα ἐπὶ τῶν ἀνθῶν
«ὄλα τὰ χρυσολούλουδα τῆς γῆς
ποὺ οἱ χρυσὲς ἀχτίδες σοῦ φανέρωναν»
καὶ δὲν λησμόνησες.

Λέω νὰ μοῦ τὰ πεῖς ὄλα,
κατὰ ὀνόματα καὶ χρώματα
κατὰ τάξη καὶ φύση,
ὥς λέμε, ἄγγελοι, ἀρχάγγελοι, θρόνοι, κυριότητες....

Μετὰ νὰ μάθω περὶ γενικῆς ἀνθοταξίας
καὶ πηγαίνοντας ὄλο πηγαίνοντας
στοὺς δράχους τοὺς θαλάσσιους,
ὕψηλούς καὶ ρεμβώδεις,
ὄλο νὰ σκορπίζομαι σὲ τέτοια ἀνθοταξία,
μέσω καθαρτηρίων νερῶν καὶ ἀνέμων
καὶ νὰ γινῶ
καταβολὴ καὶ σπορὰ τωρινῶν καὶ μελλόντων.

1975

Ο ΥΠΟΓΕΙΟΣ

Τάκ—τάκ, Τάκ—τάκ.... δὲν εἶναι μαραγκὸς
καὶ καρφώματα καὶ νεκροκρέββατα.
Εἶναι ὁ ὑπόγειος.

Τάκ—χίι, Τάκ—χίι.... ἀπ' τὰ φρεάτια λιγάκι φῶς,
λιγάκι φῶς, μετὰ σκοτάδι, λιγάκι φῶς, μετὰ σκοτάδι.

Πάνω τὰ ξινολάχανα καὶ τὰ κηπουρικὰ
ποὺ προσπαθοῦνε μέσα στὴν αἰθάλη
καὶ δῶ τὸ λεχτρικὸ φτειάνει ἀφίσσες
καὶ ταλαντώσεις γιὰ τὸν κύριο ἀπέναντι
τὸν κρεμασμένο στὴ χειρολαβή, μὲ τὰ δέματα.

Πηλίκιο κουβαλητῇ καὶ λόγια,
τὰ λόγια μιλημένα κι ἀκουσμένα:
—Ἡ προσφορά μου εἶναι αὐτὴ
κι ἡ προμήθεια πόση.

Πρέπει νὰ εἶναι σωστὴ
γιατὶ θὰ μετανοιώσει...

—Πάει φριχτὰ ὁ Μανωλῖος,
ποιὸς θὰ μᾶς ἀνταμώσει...

—Θὰ τοῦ ριχτῶ καὶ γὼ ἄλλιως
ἂν δὲν φέρει τὴ δόση...

—Στὸ σεσουάρ μὲ τὴ Ντόρα...

—Θὰ μᾶς προκάμει ἡ μπόρα...

Τάκ—τάκ, ὁ ὑπόγειος

Τράκ—σντάμ, σντάμ—σντάμ

τὰ γυαλιὰ καὶ τὰ φρένα

καὶ τετράδια καὶ βιβλία καὶ τὸ ἄθλιο σῶμα

σκορπισμένα στὸ τοῦνελ

καὶ λόγια καὶ λόγια καὶ λόγια.

—Τὸ τρελλοκόριτσο...

—σκόρπια μυαλά...

—Μᾶς ἔφαγε τὴν ὥρα...

—Κοροϊδεύομαστε γιὰ τὰ καλὰ.

—Μᾶς πᾶει ἡ κατηφόρα.

Ἡ ἐπόμενη εἰκόνα:

πηλίκιο κουβαλητῇ

καὶ μαῦρα ροῦχα.

Νοέμβριος 1976

Διονύσης Καρατζᾶς

EIKONA I.

Ἡ γρηὰ τρώει ψωμί

Πλάι της τὸ ποτάμι κυλάει μὲ νερὰ πολλὰ.

Ἡ γρηὰ τρώει ψωμί

ἡ μάνα μου τρώει ψωμί

ζεστὸ ψωμί,

πλάι στὸ ποτάμι ποὺ κυλάει μὲ νερὰ πολλὰ.

EIKONA II.

Τὸ παιδὶ πλάϊ στὴ νύχτα τρώει σταφύλι.

Ἐνα γεγναῖο πρῶτ' κρύδεταὶ στὰ δύο του μάτια.